

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 159/2564

พนักงานอัยการจังหวัดพล โจทก์ นาย ส. ผู้ร้อง นาย พ. กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 210, ป.อ. มาตรา 295, ป.วิ.อ. มาตรา 192, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 225

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งห้ากับพวกสมคบกันเพื่อกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายและจิตใจ อันเป็นความผิดตาม ป.อ. มาตรา 295 ซึ่งเป็นความผิดที่บัญญัติไว้ในภาค 2 และความผิดนั้นมิกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป โดยไม่ได้บรรยายฟ้องถึงองค์ประกอบความผิดว่า ความผิดนั้นมีระวางโทษถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป แม้โจทก์จะมีคำขอให้ลงโทษจำเลยทั้งห้าตาม ป.อ. มาตรา 210 ศาลอุทธรณ์ภาค 4 จะพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งห้าตามมาตรา 210 วรรคสอง ไม่ได้ เพราะต้องห้ามตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคหนึ่ง ปัญหาข้อนี้จึงเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งห้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 92, 210, 289, 290 นับโทษจำเลยที่ 1 ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 1102/2561 ของศาลชั้นต้น และเพิ่มโทษจำเลยที่ 3 หนึ่งในสามตามกฎหมาย จำเลยทั้งห้าให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 1 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษ ระหว่างพิจารณานายสมศรี บิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายธีรศักดิ์ ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งห้าร่วมกันชดเชยค่าสินไหมทดแทนรวม 250,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 8 เมษายน 2561 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง จำเลยทั้งห้าให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งห้ามีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 210 วรรคสอง ประกอบมาตรา 83 จำเลยที่ 1 มีความผิดตามมาตรา 290 วรรคสอง, 289 (4) ประกอบมาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษฐานร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ขณะกระทำความผิดจำเลยที่ 1 อายุตั้งแต่สิบแปดปีแต่ยังไม่เกินยี่สิบปี ลดมาตราส่วนโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 2 ปี 8 เดือน จำคุกจำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 ฐานร่วมกันเป็นช่องโจรคนละ 2 ปี เพิ่มโทษจำเลยที่ 3 หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุก 2 ปี 8 เดือน ส่วนที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ในคดีนี้ต่อจากโทษในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1094/2561 ของศาลชั้นต้นนั้น เนื่องจากคดีดังกล่าวศาลให้รอการลงโทษจึงไม่อาจนับโทษต่อ ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 ในข้อหาร่วมกันทำร้ายผู้อื่นเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน กับให้จำเลยที่ 1 ชำระค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน 250,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 8

เมษายน 2561 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง ยกคำร้องที่ขอให้จำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 ชำระค่าสินไหมทดแทน ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ จำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายืน จำเลยที่ 2 ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ยุติตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 โดยคู่ความมิได้โต้แย้งในชั้นฎีกาว่า เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2561 เวลากลางวัน มีการแสดงหมอลำที่บ้านชาติ หมู่ที่ 5 และที่บ้านหัวฝาย หมู่ที่ 6 จำเลยทั้งห้ากับพวกชมการแสดงหมอลำที่บ้านหัวฝายก่อนแล้วจึงพากันไปชมการแสดงที่บ้านชาติ จนกระทั่งใกล้เวลา 1 นาฬิกา ของวันที่ 8 เมษายน 2561 มีกลุ่มวัยรุ่นไม่ทราบว่ามีมาจากหมู่บ้านใดเข้ามาล้อมจำเลยทั้งห้ากับพวกแล้วขว้างขวดใส่ เป็นเหตุให้นายสุริยันต์หรือโก๊ะตี๋ พวกของจำเลยทั้งห้าได้รับบาดเจ็บเลือดออกที่บริเวณใบหน้า เจ้าพนักงานตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยบริเวณงานเข้าห้ามทั้งสองกลุ่มไม่ให้วิวาทกันและนำจำเลยทั้งห้ากับพวกออกจากงานโดยตามไปส่งจนถึงบ้านหัวฝาย ต่อมาเวลา 1 นาฬิกาเศษ ของวันเกิดเหตุ ขณะที่ผู้ตายเดินอยู่บนถนนสายบ้านเปือยใหญ่ – บ้านชาติ บริเวณหน้าที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเปือยใหญ่ จำเลยที่ 1 กับพวกขับรถจักรยานยนต์ผ่านมาพบจึงขว้างขวดเปียร์ใส่ เตะ ถีบ และกระทุบใบหน้ากับศีรษะของผู้ตายหลายครั้ง ผู้ตายถูกนำส่งโรงพยาบาลและถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา เนื่องจากสมองได้รับบาดเจ็บมีเลือดออกจากการกระแทกของแข็งไม่มีคมอย่างแรง สำหรับความผิดฐานร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นให้ลงโทษจำเลยที่ 1 ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 ไม่มีคู่ความฎีกา จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 คดีส่วนแพ่งศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 250,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 8 เมษายน 2561 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง และยกคำร้องในส่วนของจำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 ไม่มีคู่ความอุทธรณ์ จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ว่า จำเลยที่ 2 กระทำความผิดฐานร่วมกันเป็นช่องโจรตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 หรือไม่ เห็นว่า แม้พยานโจทก์ดังกล่าวหลีกเลี่ยงไม่เบิกความว่าที่หน้าร้านค้าขายชาวที่บ้านหัวฝายมีการพูดคุยตกลงกันว่าจะไปทำร้ายกลุ่มวัยรุ่นบ้านชาติเพื่อเป็นการแก้แค้นที่นายสุริยันต์ถูกทำร้ายบาดเจ็บมาก่อนก็ตาม แต่โจทก์ก็มีนายภักวัตรเบิกความยืนยันว่า ที่หน้าร้านค้าขายชาวมีการพูดคุยตกลงกันว่าจะไปเอาคืน ซึ่งหมายถึงแก้แค้นกลุ่มวัยรุ่นบ้านชาติ แต่พยานไม่ไปเพราะพาน้องอายุยังไม่มาด้วยจึงกลับบ้านพร้อมกับรถกระบะของนายสมหวัง นายภักวัตรรู้เห็นเหตุการณ์ตั้งแต่แรกเบิกความได้ต่อเนื่องเชื่อมโยงและสมเหตุสมผล ทั้งสอดคล้องกับคำเบิกความตอนหนึ่งของนายสุริยันต์ที่ว่ากลุ่มนายสมหวังกลับบ้านไปก่อน คำเบิกความของนายภักวัตรจึงมีน้ำหนักให้รับฟัง การที่พนักงานสอบสวนไม่ได้แจ้งข้อหาและดำเนินคดีแก่นายภักวัตรก็เนื่องจากนายภักวัตรไม่ได้ร่วมเดินทางไปก่อเหตุด้วย หากได้มีข้อพิรุธว่าจะเป็นคำชดเชยของผู้ร่วมกระทำความผิดเพื่อให้ตนเองพ้นผิดอย่างจำเลยที่ 2 กล่าวอ้างในฎีกาไม่ เมื่อฟังคำเบิกความของนายภักวัตรประกอบกับพยานโจทก์ปากอื่น ๆ ที่ว่ามีการรวมตัวกันที่หน้าร้านค้าขายชาวที่บ้านหัวฝายก่อนเดินทางไปบ้านชาติ ซึ่ง ณ ที่นั้นมีนายสุริยันต์ที่เพิ่งถูกทำร้ายมาและยังมีบาดแผลบนใบหน้าให้เห็นอยู่ด้วย ทั้งมีการชักชวนนายวิชัย นายอนุรักษและนายพลากรให้ร่วมเดินทางไปบ้านชาติด้วย อันเป็นพฤติกรรมรวบรวมพรรคพวกเพื่อไปก่อเหตุมากกว่าไปชมการแสดงหมอลำตามข้ออ้าง ซึ่งขณะนั้นการแสดงน่าจะเลิกแล้ว เมื่อถึงที่เกิดเหตุพบผู้ตายเดินอยู่บนถนนเพียงลำพังก็เข้าทำร้ายทันที โดยนายสุริ

ยันต์เบิกความถึงเหตุการณ์ในช่วงนี้ว่า มีคนในกลุ่มพยานตะโกนว่าผู้ตายเป็นคนขี้ขลาดใส่พยาน พยานจึงขี้ขลาดเปียร์ใส่ผู้ตายและพวกพยานเข้าร่วมทำร้ายผู้ตาย ข้อเท็จจริงเหล่านี้ล้วนเป็น ข้อบ่งชี้ว่า ก่อนเกิดเหตุมีการคบคิดประชุมวางแผนและตกลงกันที่หน้าร้านค้าขายข้าวที่บ้านหัว ฝายว่าจะไปแก้แค้นกลุ่มวัยรุ่นบ้านชาติ โดยมีการเตรียมขวดเปียร์ที่ใช้ขว้างผู้ตายไปด้วย แม้ นายสุริยันต์จะเบิกความอ้างว่าเรื่องที่ตนเองถูกทำร้ายและต้องการแก้แค้นนั้นเป็นความคิดอยู่ในใจ ไม่ได้บอกพวกของตนก็ตาม แต่เป็นข้ออ้างที่ขัดต่อเหตุผลเพราะเหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องกัน ทันที ในชั้นสอบสวนนายสุริยันต์นายวิชัยและนายอนุรักษ์ก็ได้ให้การไว้ในฐานะพยานโดยมี รายละเอียดข้อเท็จจริงตรงกันว่าก่อนเกิดเหตุมีการประชุมกันที่หน้าร้านค้าขายข้าวที่บ้านหัวฝาย ว่า จะกลับไปเอาคืนหรือแก้แค้นกลุ่มวัยรุ่นที่ทำร้ายนายสุริยันต์ ซึ่งมีจำเลยที่ 2 เข้าร่วมประชุมด้วย โดยพันตำรวจโทศราวุธ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรโนนศิลา เบิกความยืนยันว่า ในการ สอบปากคำพยานทั้งสามปากดังกล่าวมีผู้ปกครองหรือบุคคลที่พยานไว้วางใจร่วมฟังการสอบสวน และได้สอบสวนต่อหน้าสหวิชาชีพ นายสุริยันต์และนายอนุรักษ์ให้การในวันรุ่งขึ้นหลังเกิดเหตุ ส่วน นายวิชัยให้การหลังเกิดเหตุเพียงสองวัน เชื่อว่าขณะนั้นไม่มีโอกาสคิดปรุงแต่งเรื่องเพื่อกลั่นแกล้ง ปรีกป्राหรือช่วยเหลือจำเลยที่ 2 กับพวก แม้บันทึกคำให้การในชั้นสอบสวนจะเป็นพยานบอกเล่า แต่ตามสภาพ ลักษณะ แหล่งที่มา และข้อเท็จจริงแวดล้อมของบันทึกคำให้การดังกล่าว น่าเชื่อว่า จะพิสูจน์ความจริงได้ จึงเป็นพยานหลักฐานที่รับฟังได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา มาตรา 226/3 วรรคสอง (1) การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนและสหวิชาชีพหาได้มีการจงใจหรือกระทำโดยไม่ชอบอย่างจำเลยที่ 2 กล่าวอ้างในฎีกาไม่ ข้อเท็จจริงได้ความจาก พยานหลักฐานของโจทก์ว่า จำเลยที่ 2 อยู่ในเหตุการณ์ตลอดตั้งแต่ตอนชมการแสดงหมอลำที่บ้าน หัวฝายแล้วย้ายไปชมการแสดงที่บ้านชาติ ตอนเกิดเหตุที่นายสุริยันต์ได้รับบาดเจ็บที่บ้านชาติ ตอน กลับมารวมตัวกันที่หน้าร้านค้าขายข้าวที่บ้านหัวฝาย ตลอดจนตอนกลับไปที่บ้านชาติอีกครั้งและ เกิดเหตุทำร้ายผู้ตายซึ่งเป็นวัยรุ่นกลุ่มบ้านชาติ เช่นนี้ย่อมรับฟังได้ว่าจำเลยที่ 2 ร่วมคบคิดประชุม วางแผนและตกลงว่าจะไปทำร้ายผู้อื่นด้วย เมื่อเป็นการสมคบกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปเพื่อ กระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในภาค 2 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ ความผิดนั้นมีกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป การกระทำของจำเลยที่ 2 จึงเป็น ความผิดฐานร่วมกันเป็นช่องโจร โดยหาจำต้องเป็นการสมคบเพื่อทำร้ายบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดย เฉพาะเจาะจงอย่างจำเลยที่ 2 ฎีกาไม่ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้น อย่างไรก็ตาม คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งห้ากับพวกสมคบกันเพื่อ กระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายและจิตใจอันเป็น ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 ซึ่งเป็นความผิดที่บัญญัติไว้ในภาค 2 และ ความผิดนั้นมีกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป โดยไม่ได้บรรยายฟ้องถึงองค์ประกอบ ความผิดว่า ความผิดนั้นมีระวางโทษถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปี ขึ้นไป แม้โจทก์จะมีคำขอให้ลงโทษจำเลยทั้งห้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 210 ศาลอุทธรณ์ภาค 4 จะพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งห้าตามมาตรา 210 วรรคสอง ไม่ได้ เพราะ ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคหนึ่ง ปัญหาข้อนี้ เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจ หยิบยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งห้ามีความผิดตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 210 วรรคแรก ประกอบมาตรา 83 ให้จำคุกจำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 คนละ 1 ปี เพิ่มโทษจำเลยที่ 3 หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุก 1 ปี 4 เดือน ส่วนโทษของจำเลยที่ 1 และนอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 4

องค์คณะ

กฤษฎีจรัส คุณาจิรภรณ์ · เสรี เพศประเสริฐ · เรวัตร สกุลคล้อย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/159/2564>